

«Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ»

Κριτικό σημείωμα τοῦ κ. Ν. ΣΙΟΥΤΑ

Στή 16η Διεθνή "Εκθεση τῆς Κύπρου που παίζεται τώρα καὶ ἀρκετές μέρες ἀπό τὸ Θίσσο τοῦ Ὀργανισμοῦ Μουσικοῦ Θεάτρου τοῦ κ. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη ἔνα ἔργο ἀπὸ το καλύτερα τοῦ νεοελληνικοῦ θεατρικοῦ ρεπετόριου, ὃν μὴ τὸ καλύτερον ἀντί εἶναι τὸ πρώτο θεατρικό ἔργο τοῦ γνωστοῦ Ἑλλήνα δημοσιογράφου καὶ συνεργάτη τοῦ ΕΙΡ, εὐθύνη μογράφου, χρονογράφου καὶ ζηλωτοῦ τῆς κινηματογραφικῆς τέχνης Γ. Λαζαρίδη. Τὸ 1965 ίθυσεν ἐταιρεία κινηματογραφικῶν ταινιῶν, που γύρισε ὡς τὸ 1968 πάνω ἀπὸ 50 Ἑλληνικές ταινίες, μερικές ἀπ' τίς δὲ ποιεῖς «τιμήθηκαν μὲν κινηματογραφικὰ δραστηριότητα καὶ δραστικαὶ καὶ ἀλλεὶ σημειώσαστα διεθνῇ ἐπιτυχίᾳ». Ἀναφέρουμε μόνο μερικά: «Ὀργῆ», «ἆη μέρα τῆς δημιουργίας», «Δίψα γιὰ ζωὴ», «Ἀρμοφίδοιλες» κλπ. Συνέγραψε ἀκόμα πάνω ἀπὸ 80 σεγάρια κινηματογραφικῶν ἔργων μὲν ἐπιτυχία, δῆπος «Ο Γενναιοὶ τοῦ Βορρᾶ», «Ἡ ἀγάπη μας», «Ἐνα ἀσύλληπτο κορόδιο» μὲν τὸ Βέγυο κ.ἄ.

τὸν Βέγυτον. Στὴν Ἀθήνα, «Ο τρελλὸς τοῦ Λούγα Πάρκου» ἄρχισε γὰρ παίζεται με τὸ Βέγυτο τὸν Ὁκτωβρη τοῦ 1969 καὶ χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τοὺς κριτικοὺς τοῦ «Ἀθηναϊκοῦ Τύπου σάνιδης επαγγάσταση στὸ κατεστημένο τοῦ Ἐλληνικοῦ Θεάτρου». Ο Κωνστῆνης Μπαστιάς στὴν 350η παράσταση στο τοῦ ἔργου τὸ κατατάσσει στὸ ἔργο τοῦ κλασσικοῦ ρεπερτορίου. Μέσα στὸ 1970 θὰ παίζεται στὴν «Ιστοπανία ἀπὸ τὸ θίασο τοῦ Φερυάντου Σάντους καὶ τὸν χειμῶνα θὰ παίζεται στὸ Λοιδόνιο μὲ τὸ Νόρμαν Οὐγινστον.

Ο. κ. Βλαδίμηρος Καυκαρίδης γνώρισε τὸ ἔργο τοῦτο, γιατὶ δὲ συγγράφεας του εἶχε τὴν καλωσύνην τοῦ τὸ στεῖλη, γιατὶ σπῶς τοὺς γράφει κι' ὁ ἴδιος ηὔθελος νὰ πιστεύει. «Θὰ τὸν θύσωμε (τὸν Τρέλλο) σὲ μισό παράσταση καλύτερη κι' ἀπό τῆς Ἀθήνας». Τόσο τὸν ἑκάτημα καὶ τὸση ἐμπιστοσύνη τοῦ ἔχει σᾶν καλλιτέχνη. Δὲν ἔχουμε δέδαιο ιδεῖ τι κάνει δὲ Βέγγος κι' ἡ Σμαρούλα Γιούλη στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ διπάρασσαμε τὶς χαρακτηριστικὲς κριτικὲς γ' αὐτῷ. Ἐμεῖς εἰχαμε τὴν τύχην γὰ παρακολούθησουμε στὴν Λεμεσό τὸν Καυκαρίδη σάν Θαύσην. Ἀπόλα καὶ τὴν κα Πίτσαν Ἀντωνιάδην σὰ Νόρα Πάλλη. «Αν γράψει αὐτὸν τὸ ἄρθρο είναι γιατὶ τόσο ὁ πρῶτος δοσκός ή δεύτερη, ἀλλὰ κι' δλος; ὁ Φίσασ-σος ἀπὸ τὸν ήθωποιοὺς καὶ πλήθες κόσμου ἀπὸ μαθητής τῆς Δραματι-κῆς Σχολῆς Σταγεισλάδσκου τού τοῦ Καυκαρίδη, δχι γιά δυὸς ἀλλὰ γιά τρεῖς σχεδὸν δρες, μᾶς κράτησαν δόλτες ἀπορροφημένους ἀπὸ τὸ καινούργιο καὶ θαυμάσιο θέαμα καὶ ἀκροβασμα.

Ο κύριος σκοπός τοῦ Θεάτρου, πολὺνα, δημοσία λένε πολὺν όρθια, τὸ σχολεῖο τοῦ λαοῦ, δέγ γε εἶναι — γιὰ νὰ μεταχειριστῶ τὴν φράση τοῦ ίδιου τοῦ συγγραφέα — γιά νάν πληρωθῆ ἡ φράση - κονσέρβα δῆλη. Εγιά νά περάσουν οἱ δυὸς ὀρες εὐχάριστες. Κύριος σκοπός του εἶναι νά μορφώσῃ τὸ λαό: ν ἀνεβάσσετο πενιματικό καὶ αἰσθητικό τοῦ ἐπίπεδο μ ἔργα ποιότητος καὶ μὲν ἔρμηνεία ποὺ δχι μόνον ἐντυπωσιάζει δλλά καὶ προβληματίζει τὸν θεατή, τὸν ἔξευγενίζει καὶ τὸν διδάσκει νά σκέψηται όρθια ἀπάνω στὴ ζωὴ. Κι αύτὸ είναι ακριβῶς ποὺ μιὰς κάνει νθεωροῦμε χρόνος μας νά σύρουμε τούτης τὶς γραμμές. Γιατὶ δχι μόνο οι ρεαλιστικὲς σκηνὲς τῆς σημερινῆς παγκότμιας καθημερινῆς ζωῆς ησαν ὄλοι ζώντανες καὶ φυσικές, ἀλλὰ καὶ διάλογος ἔξυπνος καὶ μὲ κιούμωρ σπάνιο. Καὶ τοῦτο σὲ μιὰ ὑπόθεση μεγάλης κοινωνικῆς ήθικῆς σπειριναίστητας, πεὺ ὀπωρᾶ

τὰ τραγικά δύο καὶ δύνητρά, δύση λυτα καὶ τρομερά προβλήματά της.
‘Η κρίση τῆς ἐποχῆς μας.

Ενα φωτώχο πασίδι τού 'Ορφανοφίεων μπαίνει στὸ περιβάλλον τοῦ Λουκά. Πάρκ γιὰ νά παλαίψη καὶ νά δηση, σκουπίζοντας τὴν ἀρέγα, κάνοντας ετά πάντα, ἀκόμα καὶ τόν. — σημθρώπος. Καὶ δυῳδ αὐτὸς ὁ ταπεινός καὶ καταφρογεμένος τῆς ζωῆς τόσες μεταπτώσεις ἔχει στην ταλαιπωρη ζωή του, τόσες ἀπογοητεύσεις καὶ ἀπροσδόκητες ἀλλὰ φυσικὲς ἔξαρτες, ποὺ στὸ τέλος τοῦ ἔργου μὲν θαυμαστὴ ἐπιδειξιότητα μεταμορφώνεται ἀπὸ τὴν μιὰ σ' ἔνα ὑπέροχο ὑπερασπιστὴ τῆς τιμότητας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀνθρωπιᾶς, ποὺ θὰ σώσουν τὴν κοινωνία, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη σ' ἔνα ἀδυσώπητο κατήγορο τῆς κοινωνίας ἀτιμίας καὶ ἀδικίας καὶ πασὶ λιαθρωπίαις τοῦ Διευθυντῆ τοῦ 'Ορφανοφτροφείου, ὃπου ἔξισε μικρὸς ἀ 'Απόλας (Καυκαρίδης). Γιατὶ ὁ Διευθυντὴς αὐτὸς, ἔξω ἀπὸ ὅλλες ἀτιμίας καὶ ἀδικίες, εἶχε ἀναλάβει σάρκα πατέρας ἐνὸς κομπιναδόρου γυναικοῦρα κ' ἐκμεταλλεύῃ κοριτσιώνα τοῦ γυιού του, νά γνάλη τὸν ἄλλοτε τρόφιμο τοῦ 'Ορφανοφτροφείου, τίσμιο δύμας βιοπαλαιστή, τρελλό, γιαδιά τὸν ἡναγκάση νά πάρῃ διαζύγιο μὲ τὴν 'Ατοΐδα, ποὺ θύμα κι' αὐτὴν τοῦ κομπιναδόρου, Τώνη (τοῦ γιοῦ τοῦ Διευθυντῆ) δέχθηκε νά τὸν παντρεύτῃ τὸ γαζό 'Απόλα (πόσσο χαρτιμένην καὶ ἐπιδειξία ἔπαιξε δόλους τοὺς ρόλους του ὁ κ. Καυκαρίδης, ὅπως καὶ ἡ καὶ 'Αντωνιάδου!) καὶ μετὰ ἔνα χρόνο νά τὸ χωρίστη, γιατὶ μόνιο σάν παντομένη είχε δικαίωμα κι' ἐποπτεία νά κληρονομήσῃ δέσμην της διαταραχής λίσσης σύμφωνα μὲ τὴν οἰκογένειαν της — Καὶ τὰ λεφτά — Αχ! μέντος τὰ λεφτά — Ήτά τὰ μοιράζουν ἡ 'Ατοΐδα, ή κληρονομίας, καὶ ὁ ἐραστής της τάχα, δ Τώνης, ποὺ ταύχισα καὶ θὰ τὴν παντρεύσταν.

Δέγι θὰ καταπιστώ μὲ τὰ σκηνικά καὶ τοὺς ἀ-τομικούς ρόλους τοῦ καθενὸς ἀπὸ τοὺς πολὺ μελετημένους καὶ λαμπρούς ἡθωποιοὺς τοῦ συγχροτίαστος. Τοῦτο μόνο θέλει νῦν πραθέσω. "Οτι κάτω ἀπὸ τὴ φωτεινὴ διέθυνση τοῦ κ. Καυκαρίδη καὶ χάρι στὴν πρωτοτυπία καὶ -δ διαρὺ περιεχόμενο τοῦ ἔργου ἔχει δισήθη στοὺς Κυπρίους θεατρόφιλους καὶ σ' πάντους τοὺς λειτουργούντος τοῦ Θεάτρου πιατ παράσταση πού σημειώνει στεψιδό στὴν καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς Κύπρου, γιατὶ δόσο καλὸ δίταιν τὸ ἔργο τόσο ὅρθι ἥταν καὶ η καλλιτεχνικὴ ἐμπνεύσια τῶν ἡθωποῖῶν τοῦ "Οργανισμοῦ τοῦ Μουσικοῦ Θεάτρου τῆς Κύπρου.

N. ΕΙΟΥΤΑΣ

**ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΒΥΖΑΚΙΑΣ, Π. ΠΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΛΟΥΤΡΟΥ ΘΕΤΕΙ
Ο κ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**

Ο "Υπουργός Επ. Κωμοδρόμου τὸν Ἐπαρχικὸν ΔΕΔΚ Λευκωσίας τρίου, ὁ δποῖος τῆς Οὐνφίκυπτον μετά τὴν ἀρνησιν τῆς τελευταίας νῦν ἐπιτρέψῃ τὴν συλλογὴν καρπῶν εἰς περιοχὴν ἐλεγχομένην ὑπ' αὐτῆς. "Ο. κ. Κωμοδρόμος ὑπέρεθινη νὰ μελετησῃ ἀμέσως τὴν κατάστασιν

σως την καταστασιν.
Ο κ. Χατζηδημητρίου έξέθεσεν έ-
πίσης θέματα ύδρεύσεως τής Βυζα-
κίας, του Πάνω Πύργου και τοῦ
Διονύσεως.